

[Bilgrav-Nielsen]

Men jeg vil gerne gøre fru Jytte Andersen opmærksom på, at når fru Jytte Andersens partifæller har siddet og forhandlet igennem, hvad man kalder en kolossal socialdemokratisk sejr, så er det betænkeligt, at denne sag ikke er så vigtig, at den er blevet inddraget. Hvorfor pokker har man ikke inddraget – undskyld, hr. formand – denne sag, når den er så kolossalt vigtig? Er det meningen, at man bagefter, når man har indgået en aftale, skal løbe rundt og få andre til at feje op, hvad man ikke selv fik med? Jeg er meget forundret over, at fru Jytte Andersen rejser denne sag på nuværende tidspunkt.

Så vil jeg godt sige til hr. Sønderby, at det er jo ikke Det Radikale Venstre, der foreslår en fastlåsning af nogen fri administrationsret inden for forsvaret. Men når forsvarsforligspartierne ikke selv er enige om, hvordan et gældende forlig skal administreres, når et parti kommer og siger, at det er nødt til at have en klarere binding på sagen, så må vi sige: O.k., der er noget, der tyder på, at der kan være behov for det, når man så frit har kunnet disponere over midler, der var afsat til personale, til andre forhold. Anderledes ligger det ikke. Det må være op til regeringen sammen med Socialdemokratiet at finde ud af i det mindste, hvordan man administrerer det forlig, der løber endnu i nogle dage.

Og så må jeg sige til hr. Behnke . . .

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det er nemmest at få øje på den røde lampe, når man ikke dækker den til.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ja, og det var nemmest at undgå at overskride taletiden, hvis der kun var en enkelt, der spurgte.

Til hr. Behnke kan jeg sige helt klart: Jo, jeg kender godt denne smørrebrødsliste, som i øvrigt udmærker sig ved, at i hvert fald en enkelt post er opført to gange, og på den måde kan man jo sagtens komme op på nogle astronomiske tal. Men der er altså ikke noget konkret udspil fra Fremskridtspartiet til behandling via Folketingets Finansudvalg og derfor heller ikke noget seriøst bud fra Fremskridtspartiet på, hvordan finanslovsforslaget kunne ændres.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan tilbyde at korte min ordførertale ved

denne dags debat ned med det minut, som hr. Bilgrav-Nielsen måtte have overskredet, således at der kommer balance i regnskabet.

Derimod vil det ikke være mig muligt at nedkorte så meget, at jeg også kan yde kompensation for alle de korte bemærkninger, som det spexige hjørne af Folketinget har tilladt sig i dag, og som tilsammen repræsenterer et antal ordførertaler, om ikke i indhold, så i hvert fald i længde.

Jeg vil som led i det lidt, jeg har på hjerte ved denne lejlighed, idet jeg gemmer krudtet til i morgen – velkommen i morgen, alle sammen! – benytte et par af mine minutter til netop spøg og skæmt-afdelingen, og dermed tænker jeg selvfølgelig først og fremmest på Fælles Kurspartiet. Hr. Preben Møller Hansen har jo adviseret, at han vil gøre sit til, at vi kan tilbringe natten herinde. Jeg skal erklære mig beredt. Skønt det ikke er noget stort formål for mig at få lov at tilbringe mine nætter sammen med hr. Preben Møller Hansen, skal jeg gerne blive her, hvis han forlanger det, men ikke bidrage til, at det bliver nødvendigt.

Hr. Preben Møller Hansen sagde i en af sine mange taler, før han fik ordet som ordfører, at der er halvanden million utilfredse mennesker i dette land. Vi har både af hr. Preben Møller Hansen og af hr. Jørgen Tved fået at høre gentagne gange i dag, at der kun er ét parti, der samler de utilfredse, nemlig Fælles Kurs, idet f.eks. SF er lakajer for de borgerlige, så dér kan de utilfredse jo ikke samle sig. Så må vi altså forvente, at ved det kommende valg – det ske sent, det sker dog – vil der blive afgivet af størrelsesorden en halvanden million stemmer på hr. Preben Møller Hansen, og det bliver jo ganske interessant at iagttage.

Jeg vil godt lægge arm til den påstand: Jeg hævder, at der ikke er halvanden million utilfredse mennesker her i landet. Selvfølgelig er alle mennesker utilfredse med et eller andet, men at de skulle have en gennemgående utilfreds holdning til samfundet og dets indretning og dets dispositioner, er jeg aldeles uenig i. Jeg vil – selv om det måtte blive sent – lægge mig til ro i aften i den trygge forvisning, at det heller ikke vil lykkes Fælles Kurs at overbevise et antal af betydning om, at de bør være utilfredse.

De herrer fra Fælles Kurs talte noget om, at man måtte sige absolut nul til forsvar, og hvor ulogisk det var, at nogle ville sige nulløsning el-